

קנציפולסקי שרה וקרפל

נולדו בעיר היהודית סלונים, עיר בבילורוסיה אשר הייתה שייכת לפולין בתקופה שבין שתי מלחמות עולם, כך שלמעשה גדלו בפולין ומשם עלו ארצה בשנת 1935.

סלונים מנתה כ- 25,000 תושבים מתוכם כ- 60% יהודים שפיתחו חיי קהילה יהודית ענפים ופעילים מאד: בתי ספר יהודיים ותנועות נוער ציוניות. שרה וקרפל היו חניכי תנועת הנוער גורדוניה.

קרפל נולד בשנת 1912 למשפחה מכובדת ואמידה. אביו היה בעל יערות ומנסרות. המשפחה הייתה מרובת ילדים אך בשל מחלות שבאותה תקופה היו קטלניות, נשארו רק 2 אחים. המבוגר יותר מבניהם, צבי, הגיע לארץ בסוף שנות העשרים. קרפל עלה ארצה באמצעות סרטיפיקט שנשלח לו על ידי בן דודו אליהו גולומב. במסגרת תנועת הנוער אליה היה שייך הגיע תחילה לקבוצת רמת-דוד ובהמשך, לקבוצת מעלה החמישה לשם הגיעה זמן קצר אחריו שרה, שהייתה חברתו עוד בסלונים.

שרה נולדה ב-1914 למשפחת בכרך שמנתה 3 אחים ואחות. כל האחים היו חברים בתנועות הנוער הציוניות השונות. כל בני משפחת בכרך (למעט האב שנפטר עוד בחו"ל) הגיעו ארצה בשנות השלושים המוקדמות טרם המלחמה. בשנת 1936, עם פרוץ המאורעות, הגיעו שרה וקרפל כזוג נשוי למושב עטרות, שם שרת קרפל בתחילת התקופה כנוטר. בהמשך עסק בעבודות ציבוריות ולאחר מכן עבד בתנובה ירושלים ובמקביל בנה את המשק בעזרתה הפעילה והבלתי נלאית של שרה שנשאה למעשה על כתפיה את עול ניהול המשק והמשפחה.

שרה הייתה אישה מוכשרת ואינטליגנטית שכל חייה חלמה להמשיך בלימודים גבוהים לאחר שאת הגימנסיה סיימה בהצטיינות, עוד בסלונים. למעשה היא התקבלה לאוניברסיטה העברית בירושלים אך מעולם לא הצליחה לממש את חלומה והסתפקה בקריאה בלתי פוסקת של ספרות טובה בשפות שונות בשעות הקטנות של הלילה, לאחר שהייתה מסיימת יום עבודה מפרך.

בהיותם זוג צעיר יחסית לדור המייסדים של עטרות, היו חוג החברים שלהם בעיקר מבין הבנים בוגרים של היישוב. לאחר שנים קשות בהם אף עברו אסון משפחתי שהשפיע מאד על חייהם, הצליחו לשקם את עצמם ולבנות משק, בית ומשפחה לתפארת. את ביתם החדש והראשון בעטרות, לאחר מגורים בתנאים קשים, סיימו לבנות רק חודשים ספורים לפני פרוץ מלחמת השחרור ונטישת עטרות, כך שזכו אך מעט ליהנות מפרי עמלם הרב.

שניים מבניהם של שרה וקרפל נולדו בעטרות. אברהם נולד ב- 1942 ומאיר נולד בשנת 1946. בנם השלישי, עמיחי, נולד בבני עטרות בשנת 1950. בעת פינוי עטרות שכב קרפל בבית החולים הדסה בירושלים עם רגל שבורה ואת הפינוי עם 2 הילדים הקטנים, עברה שרה לבדה. לאחר הפינוי גרה המשפחה זמן קצר אצל קרובים בירושלים, משם עברה עם חלק גדול ממפוני עטרות לבית הספר הנטוש ביפו ובהמשך לוילהלמה ששינתה את שמה לבני עטרות.

גם בבני עטרות, לאחר המעבר למשקי הקבע, המשיך קרפל בעבודות חוץ ובמקביל בנו מחדש משק חי וצומח כאשר גם כאן, שרה היא הנושאת העיקרית באחזקת המשק. שרה התבלטה גם בפעילות ציבורית. תורמת במושב, באזור ובתנועה. בהמשך נרתמו גם הבנים לעזרה במשק, ובסופה של הדרך יכלו שרה וקרפל להביט בנחת ובגאווה על הישגיהם הן במשק והן במשפחה.

שלושת הבנים נישאו והקימו משפחות. הם שינו את שם המשפחה (בהסכמת ההורים) לקניון. אברהם ומשפחתו מתגוררים ברמת אביב והוא עוסק בניהול כספי ומסחרי. מאיר ומשפחתו היו ממקימי מושב עין יהב בערבה, וממשיכים לחיות שם בתוספת דור ההמשך. עמיחי עם משפחתו ממשיכים להתגורר ולפעול בבני עטרות. שרה נפטרה בשנת 1975 בגיל 61 וזכתה להכיר רק 6 מתוך 12 נכדיהם. קרפל נפטר 15 שנים לאחר מכן, בשנת 1990, בגיל 78. הם קבורים זה לצד זה בבית הקברות בבני עטרות.

